

які слугували формальним підтвердження активного державно-приватного партнерства в галузі автомобілебудування в Україні.

Література

1. Шевченко І. Ю. Нормативно-правове підґрунтя забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних автовиробників на національному ринку продажу автомобілів / І.Ю. Шевченко // Економіка та держава: Міжнар. наук.-практ. журнал. – К. – 2015. – № 8. – С. 29-32.
2. Шевченко І. Ю. Аналіз Концепції Державної цільової економічної програми розвитку легкового автомобілебудування в Україні / І.Ю. Шевченко // Актуальні проблеми економіки та фінансів: збірник тез наукових робіт V Міжнародної науково-практичної конференції (Буковель–Україна) «21–24» березня 2016 року, II том / Фінансово-економічна наукова рада, 2016. – С. 44-48.
3. Motor vehicle production in Ukraine (units). Statistics of Ukrainian Motor Vehicle Manufacturers Association «UkrAutoprom» [E-resource]. – Access mode: <http://ukrautoprom.com.ua/wp-content/uploads/2016/12/prod-11-2016.pdf>.
4. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції Державної цільової економічної програми розвитку легкового автомобілебудування на період до 2020 року» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/25-2014-p>.
5. Законодавство України. Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws>.

ОСВІТНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

Н. В. ШАТАЛОВА, вчитель історії та правознавства

Харківська спеціалізована школа I-III ступенів № 155, м. Харків

Державно-приватне партнерство (ДПП) в сфері освіти можна представити як взаємодія державних освітніх установ і структур бізнесу на основі взаємних інтересів для досягнення загальних цілей. Також можна сказати, що це партнерство являє собою альянс між державою і бізнесом з метою реалізації освітніх проектів на основі законодавчих актів і спеціальних угод.

Аналіз законодавства у сфері ДПП, в тому числі в сфері освіти, включаючи фінансові механізми регулювання цієї діяльності, показує його

недосконалість і невідповідність загальноприйнятим закордонним інструментам, що довели свою ефективність. Основними проблемами цього законодавства є:

- загальний характер законодавчих актів;
- невизначеність формулювань і базових понять;
- суперечливість деяких законодавчих актів;
- відсутність механізмів реалізації законів та інших законодавчих актів.

Актуальною є проблема оптимізації оподаткування приватних компаній та благодійних організацій, що приймають участь в проектах ДПП і жертвують значні суми для їх реалізації

Бізнес сьогодні покликаний і активно сприяє розвитку соціальних інвестицій у галузі освіти.

Основними видами соціальних інвестицій у сферу освіти можуть бути наступні:

- фінансові інвестиції у вигляді пожертвувань в ендаументи, фонди розвитку та інші фонди, призначені для розвитку навчального закладу, грантові освітні програми;
- прямі соціальні інвестиції, спрямовані на вдосконалення або зміну ринку праці;
- розвиток спільних проектів на основі співфінансування і взаємної вигоди;
- лобіювання інтересів навчального закладу, проведення спільних акцій та заходів;
- безоплатне надання товарів і послуг навчального закладу.

Важливим напрямком є створення і розвиток інститутів громадської участі як механізму реалізації ДПП в галузі освіти. До таких інститутів відносяться наглядові, піклувальні, громадські, керуючі та інші види рад, що створюються в навчальних закладах. Ці інститути дозволяють підключати до матеріальної, інтелектуальної та наукової бази навчального закладу як представників самого навчального закладу, так і представників держави, приватного бізнесу, науки, широкої громадськості, учнів та інших. Своєю участю кожен представник покликаний вносити свій вклад у розвиток навчального закладу. Це може бути залучення фінансування, розробка стратегії, надання грантів на навчання, допомога у працевлаштуванні випускників, лобіювання інтересів в органах влади, доведення інформації

про навчальний заклад до громадськості та засобів масової інформації та інші форми участі.

Іншим важливим напрямком ДПП в галузі освіти є розвиток взаємодії держави, бізнесу, громадських організацій та освітніх установ у розробці та вдосконаленні змісту освітніх програм, стандартів, розробці та реалізації програм підвищення кваліфікації для професорсько-викладацького складу та працівників компанії.

Сучасним і перспективним напрямком ДПП є гранти та грантові програми у вигляді безоплатного фінансування конкретних напрямків діяльності: академічних курсів і програм, заходів і досліджень, наукової діяльності, проектів, стипендіальних програм та ін. Дуже проводять активну діяльність у цьому напрямку благодійні фонди. Це підвищує доступність освіти та сприяє її модернізації.

ПРОЕКТИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА: ОСОБЛИВОСТІ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ В СФЕРІ ТУРИЗМУ ТА РЕКРЕАЦІЇ

О. М. КРАВЕЦЬ, ст. викл. кафедри Туризму і готельного господарства
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Передовий досвід реалізації проектів державно-приватного партнерства належить економічно розвиненим країнам світу. Вектор сфери впровадження державно-приватних проектів у певній мірі заданий рівнем соціально-економічного розвитку країни. Так, для сфери туризму та рекреації, як бюджетоутворюючої позиції у світовій економіці, державно-приватне партнерство може виступати швидкою формою розвитку та ефективним засобом залучення інвестицій та подолання кризових явищ.

Під державно-приватним партнерством (ДПП) в туризмі розуміють залучення приватного сектора органами державної влади на контрактній основі і на умовах компенсації витрат, розподілу ризиків, зобов'язань і компетенції для: 1) більш ефективного та якісного виконання завдань органів державної влади у сфері розвитку, збереження, реставрації та популяризації пам'яток історії та культури, збереження та розвитку культурно-національної